

200701871/2.

Datum uitspraak: 11 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

. wonend te
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/8808 van de rechtbank
's-Gravenhage van 30 januari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Integratie, Jeugdbescherming, Preventie en Reclassering.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een verzoek van appellant om verlening van het Nederlanderschap afgewezen.

Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 januari 2007, verzonden op 31 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 14 maart 2007, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 12 april 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 9 mei 2007 heeft de Minister van Justitie van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN), voor zover thans van belang, komt voor verlening van het Nederlanderschap slechts in aanmerking de verzoeker, tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland geen bedenkingen bestaan.

De minister heeft het verzoek primair met toepassing van deze bepaling afgewezen, omdat hij van oordeel is dat tegen zodanig verblijf van appellant bedenkingen bestaan. Aan dit oordeel heeft de minister ten grondslag gelegd dat bij besluit van 10 juni 2005 de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van appellant is ingetrokken.

2.2. Appellant klaagt dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de minister zijn verzoek terecht met toepassing van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN heeft afgewezen. Daartoe voert hij aan dat - samengevat weergegeven - de overschrijding van de in artikel 9, vierde lid, van de RWN neergelegde beslistermijn niet in zijn nadeel mag werken en de minister om die reden bij de beoordeling van zijn verzoek de datum waarop ingevolge voormelde bepaling uiterlijk had moeten worden beslist als peildatum had dienen te hanteren.

2.2.1. De rechtbank heeft terecht overwogen dat aan de overschrijding van de beslistermijn van artikel 9, vierde lid, van de RWN geen gevolgen behoeven te worden verbonden, nu dit een termijn van orde is. In dit verband heeft de rechtbank voorts terecht gewezen op de mogelijkheid voor appellant rechtsmiddelen aan te wenden tegen het niet-tijdig beslissen door de minister teneinde diens beslissing te bespoedigen.

De omstandigheid dat appellant op 20 oktober 2004, de datum

waarop de minister ingevolge voormelde bepaling uiterlijk een beslissing had dienen te nemen, nog over een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd beschikte, kan niet leiden tot het oordeel dat zijn verzoek reeds daarom had moeten worden ingewilligd. Nu de RWN niet een bepaald beoordelingstijdstip of tijdvak voorschrijft, is er geen aanleiding om bij de beoordeling van een naturalisatieverzoek een uitzondering te maken op het uitgangspunt dat de beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden ten tijde van het nemen van die beslissing en de op dat moment geldende rechts- en beleidsregels. De rechtbank heeft, onder verwijzing naar de vaste jurisprudentie van de Afdeling, dan ook terecht overwogen dat de minister terecht de datum van het bestreden besluit als peildatum van de beoordeling heeft aangehouden.

Nu appellant ten tijde van dat besluit niet meer beschikte over een geldige verblijfsvergunning op grond waarvan hem verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland was toegestaan, is de rechtbank evenzeer terecht tot het oordeel gekomen dat de minister zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat tegen zodanig verblijf bedenkingen, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN bestaan.

Het betoog faalt.

2.3. Het betoog dat de rechtbank heeft miskend dat de minister aanleiding had behoren te zien toepassing te geven aan de hardheidsclausule van artikel 10 van de RWN faalt evenzeer. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het beroep van appellant op artikel 10 van de RWN niet kan slagen, nu die bepaling geen mogelijkheid biedt om in bijzondere gevallen af te wijken van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN. Gelet hierop, kon de rechtbank voorbijgaan aan hetgeen appellant ter onderbouwing van zijn beroep op de hardheidsclausule naar voren heeft gebracht en kon zij eveneens buiten bespreking laten of de minister met toepassing van artikel 10 van de RWN aanleiding had behoren te zien af te wijken van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN. Van een motiveringsgebrek is, anders dan appellant betoogt, geen sprake.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

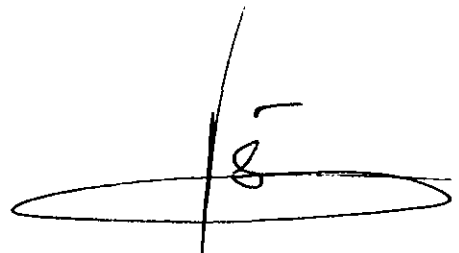
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

363.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

P3

Postadres: Naturalisatie Rijswijk, Postbus 3015, 2280 GA Rijswijk

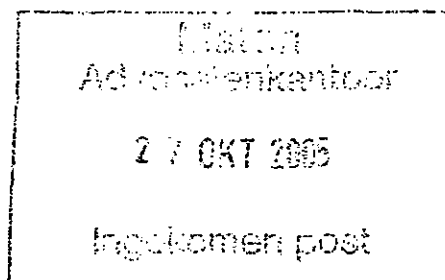
De heer
d.t.v. mr. G.J.B.C. Maton
Luybenstraat 5
5211 BR 'S-HERTOGENBOSCH

AANTEKENEN
Dossiernummer: 9909-01-2109

Bezoekadres
Sir Winston Churchilllaan 283
2288 DC RUSWIJK
Churchillhof
Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (070) 3703431
Internet www.ind.nl

Unit
IND Informatielijn
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Betreft

Naturalisatie Rijswijk
0900 - 1234561
26 oktober 2005
9909-01-2109
5.07.0656
Bezwaarschrift naturalisatie van:

geboren op
nationaliteit: Soedanese

Geachte heer

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief van 16 augustus 2005, gericht tegen de afwijzing d.d. 6 juli 2005 van uw verzoek om naturalisatie van 1 september 2003. Deze brief is op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) als bezwaarschrift in behandeling genomen. Naar aanleiding hiervan deel ik u het volgende mee.

De in het bezwaarschrift aangevoerde feiten en omstandigheden en een door mij nader ingesteld onderzoek geven mij geen aanleiding om mijn beslissing van 6 juli 2005 te herzien. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie zijn de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) van toepassing. Eén van de voorwaarden voor naturalisatie is dat er geen bedenkingen bestaan tegen verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland van de verzoeker (artikel 8 lid 1, aanhef en onder b RWN). Deze bepaling waarborgt dat het vreemdelingenbeleid en het beleid inzake naturalisatie met elkaar in overeenstemming zijn.

In het algemeen zal een vreemdeling om aan deze voorwaarde te kunnen voldoen, moeten beschikken over een geldige verblijfsvergunning die hem verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland toestaat. Het enkele feit dat een vreemdeling in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, leidt daarom niet noodzakelijkerwijs tot de conclusie dat aan laatstgenoemde voorwaarde wordt voldaan. Te denken valt bijvoorbeeld aan het bezit van een verblijfsvergunning die een tijdelijk karakter heeft en aan omstandigheden die erop wijzen dat de vreemdeling niet meer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning aan hem is verleend.

Niet is gebleken dat u voldoet aan het bepaalde in artikel 8 lid 1 onder b RWN. Uit het departementale dossier is met betrekking tot uw aanvragen om een verblijfsvergunning het volgende gebleken.

Op 3 september 1999 heeft u een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. U bent, naar uw zeggen, op 24 augustus 1999 Nederland binnengekomen en u heeft zich op dezelfde dag aangemeld bij de Korpschef van politieregio Midden en West Brabant. U bent op 14 september 1999 te Gilze-Rijen met de hulp van een tolk in de

Engelse taal in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Van dat gehoor is een rapport opgesteld. U bent in de gelegenheid gesteld schriftelijk wijzigingen en/of aanvullingen op de inhoud van het rapport aan te leveren. U heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt. De schriftelijke reactie van 6 oktober 1999 is bij de beoordeling van bovenvermelde aanvraag in aanmerking genomen. Bij beschikking van 13 april 2000 is de aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens kennelijke ongegrondheid en aan u is met ingang van 3 september 1999, geldig tot 3 september 2000 een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend. De voorwaardelijke verblijfsvergunning is verlengd tot 3 september 2001. De aanvraag om toelating als vluchteling is vervolgens op grond van artikel 117 van de Vreemdelingenwet 2000 verder aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van de Vreemdelingenwet 2000. Derhalve is de voorwaardelijke vergunning tot verblijf vervolgens omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd geldig tot 3 september 2002. Daarna is aan u per 3 september 2002 een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend.

Op 11 mei 2000 is namens u, een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van 13 april 2000, uitgereikt op 4 mei 2000, waarbij de aanvraag om toelating als vluchteling niet is ingewilligd en aan u een voorwaardelijke vergunning tot verblijf is verleend. Dit bezwaar is bij beschikking van 10 juni 2005 ongegrond verklaard. Tevens is bij beschikking van 10 juni 2005 de aan u verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken wegens het verstrekken van onjuiste gegevens. Uit een ingesteld onderzoek was gebleken dat u eenduidig niet te herleiden bent tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan, maar binnen Nigeria. Op 6 juli 2005 is namens u beroep heeft ingesteld tegen de ongegrondverklaring van het bezwaarschrift. Voorts heeft u op 6 juli 2005 een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening. Voornoemde twee procedures staan tot op heden open. Gelet op het vorenvermelde bent u, zoals reeds vermeld in de afwijzende beslissing van uw verzoek om naturalisatie van 6 juli 2005, niet in het bezit van een vergunning tot verblijf hier te lande.

Mitsdien bestaan er bedenkingen tegen uw verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland in de zin van artikel 8 lid 1 onder b RWN. Reeds hierom is uw verzoek om naturalisatie niet voor inwilliging vatbaar.

In het bezwaarschrift is aangevoerd dat u op 20 oktober 2003 een verzoek om naturalisatie heeft ingediend. Eerst 21 maanden na de indiening is hierop negatief beslist. Dienaangaande wordt het volgende opgemerkt.

Conform de geldende regels wordt binnen één jaar na de betaling van de naturalisatiegelden op het verzoek om naturalisatie. In dit onderhavige geval is het verzoek om naturalisatie ingediend op 1 september 2003 en zijn de naturalisatiegelden op 20 oktober 2003 betaald. Uiterlijk 20 oktober 2004 had op uw naturalisatieverzoek een beslissing genomen dienen te worden. Uw verzoek is op 6 juli 2005 afgewezen. Hoewel ik betreur dat in onderhavige zaak de wettelijke beslistermijn van één jaar is overschreden, echter deze overschrijding kan niet tot het door u gewenste doel leiden. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bevestigd dat de overschrijding van de beslistermijn een termijn van orde betreft. Aan de overschrijding hiervan zijn geen rechtsgevolgen verbonden (o.a. in de uitspraak van 5 november 1998, no. H01.98.0270 en 26 mei 2000, nr. 1999011469/1).

Voorts wordt nog overwogen dat u evenwel geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid op grond van artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht beroep in te stellen tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

Dat u ten tijde van de indiening wel in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning kan niet leiden tot het oordeel dat uw verzoek ingewilligd moet worden. Bepalend voor de vraag of een verzoeker kan worden voorgedragen voor naturalisatie is volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State immers het moment waarop wordt beslist op het verzoek om naturalisatie of het moment waarop wordt beslist op het bezwaarschrift. Het

algemene uitgangspunt is dat de beslissing op een verzoek om naturalisatie of op een beslissing op het bezwaarschrift wordt genomen met inachtneming van:

- de feiten en omstandigheden zoals die zijn ten tijde van het nemen van de beslissing op het naturalisatieverzoek of ten tijde van het nemen van de beslissing op het bezwaarschrift;
- en de ten dien tijde geldende rechts- en beleidsregels.

Er is geen aanleiding om bij de beoordeling van een naturalisatieverzoek of bij de beoordeling op een bezwaarschrift van dit uitgangspunt af te wijken (o.a. in de eerdergenoemde uitspraak van de Afdeling van 26 mei 2000, no. 199901169/1).

Voor zover u mij thans verzoekt de bezwaarbeslissing in deze procedure op te schorten totdat onherroepelijk in de vreemdelingrechtelijke procedure is beslist, dan wordt opgemerkt dat ik geen aanleiding zie om aan dit verzoek tegemoet te komen. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State strekt artikel 8, eerste lid, onder b, RWN ertoe te waarborgen dat het beleid ten aanzien van de uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en het beleid inzake naturalisatie met elkaar in overeenstemming zijn. Daarbij wordt niet onjuist geacht het uitgangspunt, dat het niet hebben van een (geldige) verblijfsvergunning, op bedenkingen tegen verblijf voor onbepaalde tijd duidt en dat in sommige gevallen ook het hebben van een verblijfsvergunning voor slechts een tijdelijk doel, niet voldoende reden is om te concluderen dat geen bedenkingen bestaan. Bovendien heeft voornoemde Afdeling geoordeeld dat het te ver gaat om in een naturalisatieprocedure zelfstandig te onderzoeken of een toelating krachtens de Vreemdelingenwet die naar haar aard noch anderszins is beperkt tot een bepaalde duur, tot de mogelijkheden zou behoren. De naturalisatieprocedure is daar niet op ingericht en is daar ook niet voor bedoeld. Vragen omtrent de verlening, de intrekking dan wel niet-verlenging van een verblijfsvergunning behoren in beginsel inzet te zijn van een vreemdelingrechtelijke procedure op grond van de Vreemdelingenwet 2000.

Het zorgvuldigheidsvereiste gaat dus niet zover dat de beslissing in de naturalisatieprocedure moet worden uitgesteld totdat een beslissing is genomen op het ingestelde beroep inzake een verblijfsvergunning (vgl. de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 26 mei 2000, nrs. 199901169/1 en 199901951/1), noch totdat een beslissing is genomen op een aanvraag om een verblijfsvergunning (vgl. de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 18 juni 2002, reg. nr. AWB 01/3347 RWNL).

Voorts vloeit uit artikel 7:10 Awb voor mij geen plicht voort om te voldoen aan een verzoek tot aanhouding van de beslissing op bezwaar, ook indien daarmee geen belangen geschaad worden.

Voor zover u betoogt dat u op grond van de positieve advisering van de burgemeester van Ouderkerk erop mocht vertrouwen dat uw naturalisatieverzoek zou worden ingewilligd, dan moet uw betoog falen. Hiertoe wordt overwogen dat, wil dit opgewekt vertrouwen kunnen worden gehonoreerd, dit vertrouwen gerechtvaardigd moet zijn. Het enkele afgaan op een (positief) advies is hiertoe onvoldoende. Het bestuursorgaan waarvan wordt gezegd dat het vertrouwen heeft opgewekt moet wel tot het geven van de verwachte beslissing bevoegd zijn. Daarvan is naar mijn oordeel geen sprake. De burgemeester van [naam] komt geen enkele bevoegdheid toe om over (de voordracht) van naturalisatieverzoeken te beslissen. Deze bevoegdheid is aan mij voorbehouden. Weliswaar worden volgens de Handleiding dergelijke verzoeken ingediend bij de burgemeester van de gemeente van inschrijving, onderzoekt deze of het verzoek voor inwilliging in aanmerking komt en brengt daartoe schriftelijk advies uit, maar het is aan mij die over de voordracht als bedoeld in artikel 7 RWN beslist. Daarbij ben ik niet gebonden aan het advies van de burgemeester. Ter ondersteuning van dit standpunt verwijs ik naar een uitspraak d.d. 7 juni 2005 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nr. AWB 04/4040 BESLU.

Ten aanzien van hetgeen voorts nog is aangevoerd in het bezwaarschrift met betrekking tot uw vreemdelingrechtelijke procedure, wordt verwezen naar hetgeen hieromtrent reeds bij de intrekking van uw verblijfsvergunning is overwogen.

Voor zover u van mening bent dat ik op grond van de hardheidsclausule van artikel 10 RWN, toch het Nederlanderschap aan u moet verlenen, wordt het volgende overwogen. Bij de beoordeling of van een dergelijke discretionaire bevoegdheid gebruik zal worden gemaakt is het eerder van belang om een belanghebbende te horen, omdat in een dergelijk geval de informatie van de belanghebbende vaker van invloed is. In artikel 10 RWN is expliciet bepaald, van welke bepalingen in de RWN in bijzondere gevallen kan worden afgeweken. Artikel 8 lid 1 onder b RWN is daarbij niet genoemd. Van die bepaling kan derhalve niet worden afgeweken op grond van de RWN. Gelet hierop is er naar mijn oordeel dan ook geen aanleiding om u te horen met het oog op mogelijke toepassing van artikel 10 RWN.

Omdat het onderstaande niet in mijn beslissing van 6 juli 2005 is meegenomen, merk ik ten overvloede het volgende op.

Een andere voorwaarde voor naturalisatie is dat de verzoeker onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek en aan de beslissing op dit verzoek ten minste vijf jaar onafgebroken toelating en hoofdverblijf heeft in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba (artikel 8 lid 1 onder c RWN).

U heeft op 1 september 2003 een verzoek om naturalisatie ingediend. U staat onafgebroken ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie (GBA) van 16 mei 2000 tot heden. U bent, naar uw zeggen, op 24 augustus 1999 Nederland binnengekomen. Om aan de voorwaarde van vijf jaar hoofdverblijf ingevolge artikel 8 lid 1 onder c RWN te voldoen had u in ieder geval van 1 september 1998 tot 1 september 2003 hoofdverblijf in Nederland moeten hebben. In uw geval staat vast dat hiervan geen sprake is. Immers, u bent eerst op 24 augustus 1999 Nederland ingereisd.

Om te voldoen aan de voorwaarde van vijf jaar toelating ingevolge artikel 8 lid 1 onder c RWN had u in ieder geval sedert 1 september 1998 tot heden rechtmatig toelating in Nederland moeten hebben. In uw geval staat vast dat hiervan geen sprake is. Voor de procedure met betrekking tot de toelating verwijs ik u naar het bovenvermelde.

Gelet op het vorenvermelde voldoet u evenmin aan de voorwaarde van vijf jaar hoofdverblijf en toelating, zoals bepaald in artikel 8 lid 1 onder c RWN.

Ook een voorwaarde voor naturalisatie is dat de verzoeker als ingeburgerd kan worden beschouwd in de Nederlandse samenleving in de zin van artikel 8 lid 1 onder d RWN.

Uit de toelichting op artikel 7 en artikel 8 lid 1 onder d RWN, zoals neergelegd in de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 (hierna: de Handleiding) en inhoudende het ter zake gevoerde beleid, blijkt dat van de aanvrager ter beoordeling van de vraag of de aanvrager in de Nederlandse, Nederlands-Antilliaanse of Arubaanse samenleving als ingeburgerd kan worden beschouwd onder meer kan worden verlangd dat hij een Certificaat Naturalisatietoets overlegt, tenzij hij behoort tot één van de categorieën vrijgestelde personen in de zin van artikel 3, eerste lid, Besluit Naturalisatietoets (hierna: BNT) of hij in aanmerking komt voor ontheffing van de naturalisatietoets (art. 4 BNT). In de Handleiding staat toegelicht welke categorieën personen worden vrijgesteld en welk document als bewijs dient te worden overgelegd (Handleiding, toelichting op art. 8, lid 1 onder d, C.4 - p. 21/22).

Bij de indiening van uw verzoek om naturalisatie heeft u geen Certificaat Naturalisatietoets overgelegd. U heeft een beroep gedaan op vrijstelling voor het afleggen van de naturalisatietoets. Ter onderbouwing van uw beroep heeft u bij de indiening van het verzoek een bewijs van deelname overgelegd. Dit bewijs is op

8 juli 2002 afgegeven door het Regionaal Opleidingen Centrum Gouda, id college. Uit dit document blijkt dat u gedurende een periode van 18 maanden heeft deelgenomen aan een cursus Nederlands als tweede taal. Verder blijkt uit de door u behaalde resultaten dat u de onderdelen lezen en schrijven op niveau 2 beheerst. Voor het onderdeel luisteren bent u op weg naar niveau 2. Het niveau voor het onderdeel spreken is onbekend/niet behaald.

Het voornoemde document geeft echter geen recht op vrijstelling voor het afleggen van de naturalisatietoets. De vrijstellingsgronden staan, zoals reeds uiteengezet, limitatief genoemd in artikel 3, eerste lid, BNT en u behoort niet tot één van de categorieën vrijgestelde personen. Of u in voldoende mate bent ingeburgerd in de Nederlandse samenleving in de zin van artikel 8 lid 1 onder d RWN dient dan ook te worden bepaald aan de hand van de naturalisatietoets.

Gelet op het voorgaande voldoet u evenmin aan de voorwaarde van artikel 8 lid 1 onder d RWN.

Ingevolge artikel 9 lid 1 onder a RWN geldt dat er geen ernstige vermoedens bestaan dat de verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde, de goede zeden, of de veiligheid van het Koninkrijk.

Het openbare orde beleid is vastgelegd in de Handleiding voor toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap. Samengevat komt het beleid erop neer dat een verzoek om naturalisatie wordt afgewezen indien:

1. Er serieuze verdenkingen bestaan dat de verzoeker een misdrijf heeft gepleegd waarop nog een sanctie kan volgen. Met sanctie wordt niet alleen bedoeld een straf (geldboete, taak- of gevangenisstraf) die door de strafrechter is opgelegd, maar ook bijvoorbeeld transacties (door politie of Openbaar Ministerie opgelegde boetes). Van een serieuze verdenking is onder meer sprake indien
 - a. tegen de verzoeker proces-verbaal wegens misdrijf is opgemaakt en de strafzaak niet is beëindigd;
 - b. tegen de verzoeker een strafzaak wegens misdrijf openstaat;
 - c. de verzoeker zich nog in de proeftijd bevindt;
 - d. er sprake is van een nog niet onherroepelijk geworden strafvonnis.
2. In de periode van vier jaar direct voorafgaande aan het verzoek of de beslissing daarop, een sanctie ter zake van een misdrijf is opgelegd of ten uitvoer is gelegd. Met sanctie wordt hier bedoeld iedere
 - a. vrijheidsbenemende straf of maatregel
 - b. taak- of leerstraf
 - c. geldboete van € 453,78 (f 1.000,-) of meer
 - d. transactie van € 453,78 (f 1.000,-) of meer
 - e. transactie of geldboete van € 226,89 (f 500,-) of meer, mits er in de periode van vier jaar direct voorafgaande aan het verzoek of de beslissing daarop, meerdere transacties of geldboeten van € 226,89 (f 500,-) of meer zijn opgelegd of betaald, met een totaal van € 660,67 (f 1.500,-) of meer.

De vierjaartermijn kan in het kader van het openbare orde beleid worden aangemerkt als een rehabilitatietermijn, een periode waarin aanraking met politie en justitie dient te worden vermeden.

In het kader van het bovenstaande is niet relevant of de tenuitvoerlegging geheel of gedeeltelijk door gratie is kwijtgescholden. Voor naturalisatie heeft het enkele feit dat de straf geheel of gedeeltelijk is kwijtgescholden geen invloed op de beoordeling van het gedrag; het misdrijf en de dader zijn immers strafbaar bevonden en de strafrechter heeft daarvoor straf opgelegd. Gratie kan wel invloed hebben op de aanvang van de rehabilitatietermijn.

Gebleken is dat u op 5 april 2005 door de Politierechter te Rotterdam bent veroordeeld tot een geldboete van € 500,- subsidiair 10 dagen hechtenis alsmede tot 7 maanden onzegging van de bevoegdheid om motorrijtuigen te besturen, wegens

het handelen in strijd met het bepaalde in artikel 8 lid 2 aanhef en onder b van de Wegenverkeerswet 1994 (rijden onder invloed). Het vonnis is op 20 april 2005 onherroepelijk geworden.

Gelet op het feit dat evengenoemde sanctie ter zake van een misdrijf korter dan vier jaar geleden is opgelegd (d.w.z. de veroordeling onherroepelijk is geworden) en de opgelegde boete korter dan vier jaar geleden volledig is betaald, moet worden geconcludeerd dat er ernstige vermoedens bestaan dat u een gevaar vormt voor de openbare orde in de zin van artikel 9 lid 1 onder a RWN.

De inhoud van het dossier heb ik in mijn beslissing betrokken.

Gelet op al het voorgaande en de mij ter beschikking staande gegevens is er onvoldoende aanleiding om mijn beslissing van 6 juli 2005 te herzien. Ik acht het bezwaarschrift dan ook kennelijk ongegrond en handhaaf mijn beslissing tot afwijzing van uw verzoek om naturalisatie.

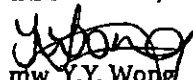
Op grond van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dienen belanghebbenden in verband met het bezwaarschrift in de gelegenheid te worden gesteld zich te doen horen. Van het horen kan worden afgezien. Gelet op de voorhanden zijnde gegevens is reeds aanstonds duidelijk dat niet aan de in de Rijkswet op het Nederlanderschap gestelde voorwaarden en het op grond daarvan gevoerde beleid kan worden voldaan. U voldoet immers niet aan artikel 8 lid 1 onder b RWN en - ten overvloede - ook niet aan artikel 8 lid 1 onder c RWN, artikel 8 lid 1 onder d RWN en artikel 9 lid 1 onder a RWN. Gelet op artikel 7:3 onder b Awb zie ik dan ook af van het horen van belanghebbenden.

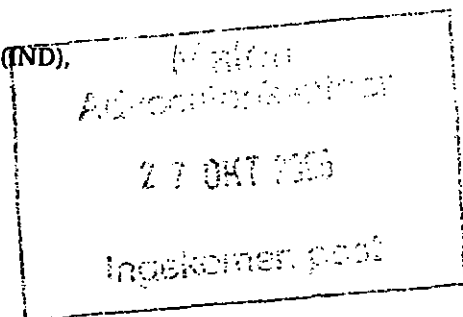
Indien u het niet eens bent met mijn beslissing, kunt u hiertegen beroep instellen bij de Rechtbank 's-Gravenhage, sector Bestuursrecht, Onderdeel 2^e Kamer, Postbus 20302, 2500 EH te 's-Gravenhage. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na verzending van deze beslissing bij de rechtbank ontvangen zijn. U moet een afschrift van deze brief bijvoegen bij uw beroepschrift.

Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in zijn
hoedanigheid van minister van het Koninkrijk,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

mw. Y.Y. Wong
senior medewerker naturalisatie

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
derde afdeling, meervoudige kamer

Reg. nr. AWB 05/8808 RWNL

UITSpraak
als bedoeld in artikel 8:77
van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak in het geding tussen

, wonende te eiser,

en

de Minister voor Integratie, Jeugdbescherming, Preventie en Reclassering,
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.

Ontstaan en loop van het geding

Eiser heeft op 1 september 2003 een verzoek om naturalisatie ingediend.

Bij besluit van 6 juli 2005 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 16 augustus 2005 een
bezwaarschrift bij verweerder ingediend.

Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar van eiser
ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 4 december 2005 beroep ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en
tevens bij brief van 23 november 2006 een verweerschrift ingediend.

De zaak is op 18 januari 2007 ter zitting behandeld.

Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. G.J.B.C. Maton,
advocaat te 's-Hertogenbosch en mw. J.H. Reule als tolk.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mw. Y.Y. Wong.

Motivering

1. Verweerder heeft de afwijzing van eisers verzoek in de eerste plaats
gebaseerd op het standpunt dat eiser niet voldoet aan de voorwaarde dat
tegen zijn verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland geen bedenkingen
bestaan als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de
Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN). De bedenkingen bestaan hieruit
dat eiser niet (meer) beschikt over een geldige verblijfsvergunning op grond
waarvan het hem is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te blijven,
nu zijn verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op 10 juni 2005 is
ingetrokken.

2. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder heeft nagelaten tijdig op zijn verzoek te beslissen en dat hij door het tijdsverloop inmiddels niet meer in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning. Dit mag volgens eiser niet zonder gevolgen blijven. Daarnaast is er door dit tijdsverloop strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en sprake van onzorgvuldige besluitvorming. Verder stelt eiser in zijn beroepschrift dat er aanleiding is om een definitief besluit in de naturalisatieprocedure op te schorten totdat onherroepelijk in de vreemdelingrechtelijke procedure is beslist. Ook dient eiser gehoord te worden met het oog op de mogelijke toepassing van artikel 10 van de RWN, nu verweerder het verzoek ook heeft afgewezen op grond van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c, van de RWN. Ten slotte heeft de burgemeester volgens eiser ongeclausuleerde mededelingen gedaan waardoor sprake is van een ambtelijk verzuim en derhalve van een bijzonder geval in de zin van artikel 10 van de RWN.

3.1 Niet in geschil is dat bij beschikking van 10 juni 2005 eisers verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is ingetrokken.

3.2 Artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN strekt ertoe te waarborgen dat het beleid ten aanzien van de uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en het beleid inzake naturalisatie met elkaar in overeenstemming zijn, hetgeen ook blijkt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder meer AB 2000/382 en AB 2002/24). In navolging van deze jurisprudentie acht de rechtbank het door verweerder in deze zaak gehanteerde uitgangspunt dat het niet (langer) hebben van een vergunning tot verblijf op bedenkingen tegen verblijf voor onbepaalde tijd duidt, dan ook niet onjuist. De rechtbank heeft hierbij in aanmerking genomen dat verweerder overeenkomstig vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder andere de uitspraak van 5 november 1998, HO1.98.0270) terecht de datum van het bestreden besluit als peildatum van de beoordeling heeft aangehouden en de intrekking van de verblijfsvergunning d.d. 10 juni 2005 aan het besluit ten grondslag heeft gelegd. De omstandigheid dat hierop nog een rechtsgang bij de rechtbank en de Afdeling zou volgen, maakt dit niet anders. Verweerder was niet gehouden te wachten totdat hierop onherroepelijk was beslist. Overigens is inmiddels gebleken dat eiser niet in het gelijk is gesteld.

3.3 Voorts overweegt de rechtbank dat weliswaar sprake is van een overschrijding van de beslistermijn, maar dat dit een termijn van orde betreft, zodat aan overschrijding hiervan geen gevolgen hoeven te worden verbonden. Bovendien bestond voor eiser de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen het niet tijdig nemen van een besluit, waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt.

3.4 Met betrekking tot eisers beroep op de hardheidsclausule van artikel 10 van de RWN heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht geoordeeld dat dit niet kan slagen, omdat dat artikel niet de mogelijkheid biedt om in bijzondere gevallen af te wijken van artikel 8, aanhef en onder b, van de RWN. Het feit dat verweerder in het bestreden besluit ook de afwijzingsgrond van artikel 8, aanhef en onder c, van de RWN heeft opgenomen maakt dit niet anders.

3.5 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bezwaar tegen de afwijzing van het naturalisatieverzoek terecht ongegrond heeft verklaard.

Reg.nr. AWB 05/8808 RWNL

3

3.6 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

3.7 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

De Rechtbank 's-Gravenhage,

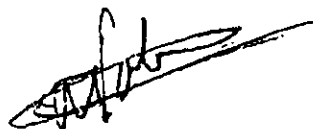
RECHT DOENDE:

Verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Aldus gegeven door mr. C.C. de Rijke-Maas, mr.drs. J.E.M.G. van Wezel en mr. G.A.C.M. van Ballegooij en in het openbaar uitgesproken op 30 januari 2007 in tegenwoordigheid van de griffier mr. S.A. Molemans.

Voor eensluidend afschrift,
de griffier van de Rechtbank 's-Gravenhage,

Verzonden op:

31 JAN, 2007

MATON ADVOCATEN

Advocaten
at G.J.B.C. Maton
en mr. M.T. Kouwenhoven

juridisch medewerkers
at J.R. Ali
at R.J.M. Oedemans
en C.E.M. van Veldhuizen
en K. van den Dungen

Julianaplein 3
5211 BA 's-Hertogenbosch

Tel. 073-610 06 14
Fax 073-612 33 79

www.matonadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1524	B 14 MRT 2007
ZAAKNR.	1871
AAN:	2/06
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Fax: (070) 365 13 80

's-Hertogenbosch, woensdag 14 maart 2007

Inzake: / MvJ / Raad van State / hoger beroep / naturalisatie

Ons kenmerk: 7.03.GM.1695

Uw kenmerk:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestreng Heer, Vrouwe,

Appellant, de heer geboren op , van Soedanese nationaliteit, en in deze zaak woonplaats kiezende aan het Julianaplein 3, 5211 BA 's-Hertogenbosch, op het kantoor van mr. G.J.B.C. Maton, advocaat en procureur aldaar, die in deze zaak door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift te ondertekenen, in te dienen en als zodanig voor hem op te treden, stelt bij deze hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 31 januari 2007, registratienummer: AWB 05/8808 RWNL. Een afschrift van deze uitspraak wordt als productie 1 overgelegd

Appellant kan zich niet verenigen met de hiervoor genoemde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage en hij verzoekt Uw afdeling eerbiedig om hem een nadere termijn te gunnen waarin hij zijn grieven tegen de voornoemde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zal aanvoeren.

Gemachtigde, Mr. G.J.B.C. Maton

12/04/2007 19:49 0736125379

MATON ADVOCATEN

Advocaten
mr. G.J.B.C. Maton
mr. mr. M.T. Kouwenhoven

Juridisch medewerkers
mr. J.R. Ali
mr. R.J.M. Oerlemans
mr. C.E.M. van Veldhuizen
mr. K. van den Dungen

Julianaplein 3
5211 BA 's-Hertogenbosch

Tel. 073-610 06 14
Fax 073-612 53 79

www.matonadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 2282	
12 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V6 Houtummeers	
BEHANDELD: DO: ✓	PAR:

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Fax: (070) 365 13 80

's-Hertogenbosch, donderdag 12 april 2007

Inzake: / MvJ / Raad van State / hoger beroep / naturalisatie

Ons kenmerk: 7.03.GM.1695

Uw kenmerk: 200701871/1/V6

AANVULLEND HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestrenge Heer, Vrouwe,

Bij brief van 15 maart 2007 heeft de secretaris van Uw Raad aan appellant de gelegenheid gegeven om de gronden van zijn hoger beroep tot en met 12 april 2007 aan te vullen. Bij deze doet appellant zijn gronden van hoger beroep aan U toekomen.

GRONDEN VAN HOGER BEROEP

EERSTE GRIEF

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.3. van zijn uitspraak het volgende overwogen:

"Voorts overweegt de rechtbank dat weliswaar sprake is van een overschrijding van de beslistermijn, maar dat dit een termijn van orde betreft, zodat aan overschrijding hiervan geen gevolgen hoeven te worden verbonden. Bovendien bestond voor eiser de mogelijkheid

Pagina 1 van 15

Maton Advocaten aanvaardt alleen opdrachten onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de aansprakelijkheid valt onder de verplichte beroepsaansprakelijkheidsverzekering

Aangesloten bij de Klachten- & Geschillenregeling Advocatuur

97%

P.01

12-04-2007 19:51

0736125379

MATON

ADVOCATEN

om bezwaar te maken tegen het niet tijdig nemen van een besluit, waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt."

aangezien dit standpunt van de rechtbank in strijd met het recht moet worden geacht.

TOELICHTING

- 1.1. Met ingang van 1 april 2003 luidt artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap als volgt:

"Op het verzoek wordt beslist binnen één jaar na de betaling van het verschuldigde recht, bedoeld in artikel 13 of na de beslissing tot algehele ontheffing van die betaling, dan wel na de ontvangst van de gevraagde aanvulling van het verzoek, noodzakelijk voor de beoordeling daarvan. De beslissing kan ten hoogste tweemaal zes maanden worden aangehouden."

- 1.2. Appellant heeft zijn verzoek tot naturalisatie op 1 september 2003 bij de verveerder ingediend.
- 1.3. Appellant heeft het verschuldigde recht op 20 oktober 2003 voldaan.
- 1.4. Gelet op de tekst van artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, had verweerder uiterlijk 20 oktober 2004 op zijn naturalisatieverzoek moeten beslissen.
- 1.5. Verweerder heeft echter pas op 6 juli 2005 op zijn naturalisatieverzoek beslist. Het besluit is derhalve niet binnen de gestelde beslistermijn van één jaar genomen.
- 1.6. Verweerder heeft in de periode gelegen tussen 20 oktober 2003 tot en met 6 juli 2005 nimmer een aanhoudingsbesluit als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap genomen, waardoor de beslistermijn van één jaar nooit is verlengd.
- 1.7. Verweerder heeft derhalve zijn beslissing op het naturalisatieverzoek buiten de

MATON

ADVOCATEN

gestelde beslistermijn van één jaar genomen.

1.8. Nu vaststaat dat verweerder de beslistermijn ruimschoots heeft overschreden, rijst de vraag welke (rechts)gevolgen aan deze termijnoverschrijding moet worden verbonden.

1.9. In Uw uitspraak van 5 november 1998, H01.98.0270, JN 1998, 11, oordeelde Uw Raad in rechtsoverweging 2 van uw uitspraak als volgt:

"Naar aanleiding van de stelling van appellante dat de Staatssecretaris niet binnen de termijn genoemd in artikel 9, derde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de Rijkswet) een beslissing heeft genomen - ingevolge dit artikelonderdeel wordt op het verzoek binnen één jaar na indiening ervan beslist en kan de beslissing ten hoogste tweemaal zes maanden worden aangehouden - overweegt de Afdeling dat dit een termijn van orde is. Aan de overschrijding daarvan zijn op zichzelf geen gevolgen verbonden. Dat appellante, naar zij stelt, op het moment van indiening van het verzoek in ieder geval aan alle vereisten voldeed, kan niet leiden tot het oordeel dat haar verzoek reeds daarom had moeten worden ingewilligd. Nu de Rijkswet niet een bepaald beoordelingstijdstip of tijdvak voorschrijft, is er, zoals de Afdeling ook al heeft overwogen in haar uitspraak van 18 juni 1998 inz. no. H01.97.0969, JV 1998, 129, geen aanleiding om bij de beoordeling van een naturalisatieverzoek een uitzondering te maken op het uitgangspunt dat de beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden ten tijde van het nemen van die beslissing en de te dien tijde geldende rechts- en beleidsregels."

1.10. Uw Raad stelt derhalve vast dat de in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap bedoelde termijn van één jaar – gelet op de wetsgeschiedenis van de Rijkswet op het Nederlanderschap – een termijn van orde is.

1.11. In Uw uitspraak van 27 maart 2003, nummer: 200203343/2, JN 2003, 11, sanctioneerde Uw Raad in rechtsoverweging 2.7. het oordeel van de rechtbank dat:

"De rechtbank heeft terecht overwogen dat de enkele overschrijding van genoemde termijnen er niet toe kan leiden dat appellant in strijd met de wettelijke bepalingen het Nederlanderschap wordt verleend."

MATON

ADVOCATEN

- 1.12. Hetzelfde oordeelde Uw Raad in rechtsoverweging 2.3. van Uw uitspraak van 18 oktober 2006, nummer: 200600340/1, JV 2006, 445.
- 1.13. Gelet op de vaste jurisprudentie van Uw Raad met betrekking tot de overschrijding van de wettelijke beslistermijn van één jaar met de mogelijkheid tot aanhouding van de beslistermijn voor de duur van twee maal zes maanden als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, betekent dit volgens appellant dat Uw Raad door in beginsel termijnoverschrijdingen door verweerder niet te sanctioneren, verweerder een vrijbrief geeft om naar eigen goeddunken en willekeurig op naturalisatieverzoeken te beslissen.
- 1.14. Zulks is echter in strijd met ongeschreven rechtsbeginselen, als het legaliteitsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, de eis van stelselmatigheid en consistentie, en de in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde zorgvuldigheidsbeginsel.
- 1.15. Volgens appellant kunt Uw Raad verweerder tot de orde te roepen door Uw eerder ingenomen standpunt terzake van de overschrijding van de beslistermijnen door verweerder te herzien.
- 1.16. Appellant ziet steun voor zijn standpunt in rechtsoverweging 2 van de overweging van de Nationale Ombudsman in zijn beslissing van 22 september 1992, nummer: 92/663, AB 1992, 654, waarin hij het volgende stelt:

"2. De termijnen die art. 9 lid 3 Rijkswet op het Nederlanderschap geeft voor de beslissing op een naturalisatieverzoek, zijn termijnen van orde. Overschrijding van deze termijnen heeft geen directe rechtsgevolgen voor degene die de termijn overschrijdt; ook daarna kan nog een beslissing worden genomen. Het voorgaande neemt niet weg dat deze ordebepalingen voor het bestuur bijzonder zwaar behoren te wegen. In het bestuursrecht zijn termijnen voor belanghebbenden doorgaans faale termijnen. Voor bestuursorganen behoren in de wet opgenomen termijnen eenzelfde betekenis te hebben, uit een oogpunt van een na te streven gelijkheid tussen overheid en burger op dit punt."

MATON

ADVOCATEN

1.17. Nu de Nationale Ombudsman reeds in het jaar 1992 al aan de orde heeft gesteld dat verweerder met betrekking tot de behandeling van naturalisatieverzoeken ernstig is tekortgeschoten, of in de woorden van de Nationale Ombudsman, onbehoorlijk heeft gedragen, blijkt echter uit de onderhavige procedure dat ruimschoots twaalf jaren verder (peildatum 20 oktober 2004) geen enkele verbetering heeft plaatsgevonden.

1.18. Appellant ziet derhalve voor Uw Raad in deze zaak de opportuniteit om thans ten faveure van appellant te beslissen.

1.19. Appellant haalt in dat kader de overweging van de Nationale Ombudsman aan waarin hij stelt dat

"ordebepalingen voor het bestuur bijzonder zwaar behoren te wegen. In het bestuursrecht zijn termijnen voor belanghebbenden doorgaans fatale termijnen. Voor bestuursorganen behoren in de wet opgenomen termijnen eenzelfde betekenis te hebben, uit een oogpunt van een na te streven gelijkheid tussen overheid en burger op dit punt."

1.20. Appellant juicht toe dat de Nationale Ombudsman destijds al heeft geoordeeld dat ordebepalingen voor bestuursorganen uit het oogpunt van een na te streven gelijkheid tussen overheid en burger gelijkgesteld moet worden als de voor belanghebbenden geldende fatale termijnen.

1.21. Dit betekent dat aan overschrijdingen van ordebepalingen door bestuursorganen enige (rechts)gevolgen verbonden moeten worden, afhankelijk van de aard van de procedure.

1.22. Appellant wijst bijvoorbeeld naar artikel 46, vierde lid, van de Woningwet, waarin – met in achtneming van het derde lid van dat artikel, een bouwvergunning van rechtswege kan worden verleend indien het bestuursorgaan de in het eerste lid van dat artikel genoemde beslistermijnen heeft overschreden.

1.23. Een dergelijke constructie, waarin bepaalde (rechts)gevolgen aan termijnoverschrijdingen verbonden worden, is derhalve niet vreemd in het

MATON

ADVOCATEN

Nederlands recht.

- 1.24. Appellant stelt dat in het kader van de overschrijding van de beslistermijn als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, Uw Raad een uitzondering kan maken op Uw vaste jurisprudentie als bedoeld in rechtsoverweging 2 van Uw uitspraak van 5 november 1998, H01.98.0270, JN 1998, 11.

Daarin overwoog Uw Raad:

"Aan de overschrijding daarvan zijn op zichzelf geen gevolgen verbonden. Dat appellante, naar zij stelt, op het moment van indiening van het verzoek in ieder geval aan alle vereisten voldeed, kan niet leiden tot het oordeel dat haar verzoek reeds daarom had moeten worden ingewilligd. Nu de Rijkswet niet een bepaald beoordelingstijdstip of tijdvak voorschrijft, is er, zoals de Afdeling ook al heeft overwogen in haar uitspraak van 18 juni 1998 inz. no. H01.97.0969, JN 1998, 129, geen aanleiding om bij de beoordeling van een naturalisatieverzoek een uitzondering te maken op het uitgangspunt dat de beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden ten tijde van het nemen van die beslissing en de te dien tijde geldende rechts- en beleidsregels."

- 1.25. Uw Raad oordeelde in hetzelfde in rechtsoverweging 2.4. van Uw uitspraak van 25 mei 2000, nummer: 199901951, AB 2000, 382, en in rechtsoverweging 2.3. van Uw uitspraak van 27 maart 2003, nummer: 200203343/2, JN 2003, 11.
- 1.26. Als uitzondering op voornoemde vaste jurisprudentie, en in de geest van de overweging van de Nationale Ombudsman om overschrijdingen van ordebepalingen uit het oogpunt van gelijkheid tussen overheid en burger gelijk te stellen met overschrijdingen van fatale termijnen, verzoekt appellant Uw Raad om in geval van de overschrijding van de beslistermijn als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, te beslissen dat – in ieder geval – het besluit in primo genomen moet worden met inachtneming van de geldende rechts- en beleidsregels die ten tijde van het tijdstip waarop de wettelijke beslistermijn is geëindigd gelden, alsmede met in achtneming van de feiten en omstandigheden die ten tijde van het tijdstip waarop de wettelijke beslistermijn is geëindigd vaststonden.

MATON

ADVOCATEN

- 1.27. Met betrekking tot de aanvraag van appellant heeft dit tot gevolg dat zijn aanvraag moet worden beoordeeld aan de hand van rechts- en beleidsregels, alsmede van feiten en omstandigheden die op 20 oktober 2004 golden en vaststonden.
- 1.28. Indien voormeele overweging door Uw Raad tot de zijne wordt gemaakt, heeft dit tot gevolg dat hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 3.3. van zijn uitspraak met betrekking tot de overschrijding van de beslistermijn heeft overwogen niet in stand kan blijven.
- 1.29. Ten overvloede merkt appellant op dat hem niet tegengeworpen kan worden dat hij geen bezwaar heeft gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit, omdat de primaire verantwoordelijkheid voor het tijdig nemen van een besluit op aanvraag bij het bestuursorgaan ligt.
- 1.30. De bevoegdheid van appellant tot het instellen van het rechtsmiddel bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een besluit op aanvraag staat derhalve los van de op het bestuursorgaan rustende verplichting op de aanvraag van appellant te beslissen.
- 1.31. Mede door het ontbreken van een duidelijke sanctie op overschrijding van de – vooralsnog – als ordebepaling gekwalificeerde beslistermijn als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap door het bestuursorgaan, worden de nadelige consequenties van die termijnoverschrijding op de aanvrager afgewenteld.
- 1.32. Het is aan Uw Raad de eer om aan deze wanverhouding een einde te maken.

TWEEDE GRIEF

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.2. van zijn uitspraak het volgende overwogen:

"Artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN sterkt ertoe te waarborgen dat het

MATON

A D V O C A T E N

beleid ten aanzien van de uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en het beleid inzake naturalisatie met elkaar in overeenstemming zijn, hetgeen ook blijkt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder meer AB 2000:382 en AB 2002:24). In navolging van deze jurisprudentie acht de rechtbank het door verweerder in deze zaak gehanteerde uitgangspunt dat het niet (langer) hebben van een vergunning tot verblijf op bedenkingen tegen verblijf voor onbepaalde tijd duidt, dan ook niet onjuist. De rechtbank heeft hierbij in aanmerking genomen dat verweerder overeenkomstig vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder andere de uitspraak van 5 november 1998, H01.98.0270) terecht de datum van het bestreden besluit als peildatum van de beoordeling heeft aangehouden en de intrekking van de verblijfsvergunning d.d. 10 juni 2005 aan het besluit ten grondslag heeft gelegd. De omstandigheid dat hierop nog een rechtsgang bij de rechtbank en de Afdeling zou volgen, maakt dit niet anders. Verweerder was niet gehouden te wachten totdat hierop onherroepelijk was beslist. Overigens is inmiddels gebleken dat eiser niet in het gelijk is gesteld."

aangezien dit standpunt van de rechtbank in strijd met het recht moet worden geacht.

TOELICHTING

- 2.1. Zoals appellant in de toelichting op zijn eerste grief heeft aangevoerd, stelt appellant zich op het standpunt dat met betrekking tot de vraag of ten aanzien van appellant bedenkingen als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en sub b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, bestaan, beantwoord zullen moeten worden naar de geldende rechts- en beleidsregels, alsmede de feiten en omstandigheden die vaststonden op het moment dat de wettelijke beslistermijn is geëindigd, namelijk 20 oktober 2004.
- 2.2. Peildatum is volgens appellant derhalve 20 oktober 2004, zijnde de datum waarop de wettelijke beslistermijn als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, is geëindigd.
- 2.3. Het oordeel van de rechtbank dat de datum van de bestreden beslissing als peildatum heeft aangehouden is derhalve onjuist.
- 2.4. Nu vaststaat dat appellant op 20 oktober 2004, zijnde de peildatum, nog over een

MATON

ADVOCATEN

verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd beschikte, bestond op 20 oktober 2004 tegen appellant geen bedenkingen voor zijn verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en sub b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap.

2.5. Het oordeel van de rechtbank dat tegen appellant bedenkingen als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en sub b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, bestonden, is derhalve niet juist.

2.6. De uitspraak van de rechtbank kan met betrekking tot dit punt niet in stand blijven.

DERDE GRIEF

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.4. van zijn uitspraak het volgende overwogen:

"Met betrekking tot eisers beroep op de hardheidsclausule van artikel 10 van de RWN heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht geoordeeld dat dit niet kan slagen, omdat dat artikel niet de mogelijkheid biedt om in bijzondere gevallen af te wijken van artikel 8, aanhef en onder b, van de RWN. Het feit dat verweerder in het bestreden besluit ook de afwijzingsgrond van artikel 8, aanhef en onder c, van de RWN heeft opgenomen maakt dit niet anders."

aangezien dit standpunt van de rechtbank in strijd met het recht moet worden geacht.

TOELICHTING

3.1. Appellant is bekend met Uw uitspraak van 10 augustus 2000, nummer: 200000379/1, JN 2000, 16, waarin Uw Raad in rechtsoverweging 2.3.3. het volgende heeft overwogen:

"Nog daargelaten dat het in beginsel niet aan de rechter maar aan de staatssecretaris is om zelfstandig de afweging te maken of toepassing aan artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlanderschap moet worden gegeven, laat dit artikel niet toe dat van het bepaalde in

MATON

ADVOCATEN

artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rijkswet op het Nederlandschap wordt afgeweken. Artikel 10 biedt immers uitsluitend de mogelijkheid om van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder a, c en d, af te wijken. De rechtbank heeft dat miskend."

- 3.2. Met betrekking tot het oordeel van de rechtbank dat artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlandschap niet toelaat dat van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rijkswet op het Nederlandschap, stelt appellant zich op het standpunt, dat – mede gelet hij in de toelichting op zijn eerste grief van dit hoger beroepschrift heeft aangevoerd – van oordeel is dat de beslissing in primo op zijn naturalisatieverzoek van 1 september 2003 moet worden beoordeeld aan de hand van de geldende rechts- en beleidsregels, alsmede aan de hand van feiten en omstandigheden zoals die golden en vaststonden op het moment dat de wettelijke beslistermijn is geëindigd, namelijk op 20 oktober 2004.
- 3.3. Nu appellant op 20 oktober 2004 nog steeds in het bezit was van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd asiel, en als zijn betoog zoals deze in de toelichting op zijn eerste grief door Uw Raad gehonoreerd wordt, heeft zulks tot gevolg dat er tegen zijn verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland geen bedenkingen bestond.
- 3.4. Het beroep van appellant op artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlandschap heeft derhalve betrekking op de afwijking van één of meerdere wettelijke bepalingen genoemd in dat artikel.
- 3.5. Appellant heeft onder punt 12. van zijn beroepschrift van 4 december 2005 het volgende aangevoerd:

"Er is sprake van een ambtelijk verzuim en daarmee van een bijzonder geval in de zin van artikel 10 van de RWNL. Volgens de Handleiding is er sprake van een ambtelijk verzuim wanneer er door de overheid fouten zijn gemaakt of onjuiste informatie is verstrekt, waardoor het Nederlandschap niet wordt verkregen of wordt verloren. Wanneer een verzoeker niet aan de voorwaarden voor naturalisatie voldoet, dient hem ontraden te worden een verzoek in te dienen. Nu de burgemeester van een positieve advisering heeft gegeven mag betrokkene er in beginsel op vertrouwen dat de inlichtingen juist zijn. Nu de

MATON

ADVOCATEN

burgemeester ongeclausuleerde mededelingen heeft gedaan is er sprake van een ambtelijk verzuim. (Zie ook uitspraak Rechtbank Amsterdam, AWB 04/638 RWNL, 05-08-2005)"

- 3.6. Dit betekent dat het beroep van appellant op artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlanderschap betrekking heeft op de vraag of de door de burgemeester gedane toezeggingen en gegeven informatie tot het oordeel kunnen nopen dat sprake is van een ambtelijk verzuim in de zin van de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003.
- 3.7. Steun voor zijn standpunt kan gevonden worden in rechtsoverweging 2.4. van Uw uitspraak van 7 september 2005, nummer: 200410621/1, JN 2005, 16.

In rechtsoverweging 2.4. van deze uitspraak werd het volgende overwogen:

"Onder deze omstandigheden en leidend op de overige taken die blijkens de Handleiding binnen de naturalisatieprocedure aan de burgemeester zijn toebedeeld, waaronder het geven van voorlichting aan verzoekers om naturalisatie, mocht de minister bij de weigering om de bevoegdheid van artikel 10 van de RWN toe te passen niet volstaan met de mededeling dat informatie en toezeggingen van die zijde hem niet binden. Weliswaar laten dergelijke informatie en toezeggingen de bevoegdheid van de minister om een verzoek om naturalisatie af te wijzen onverlet, maar niet zonder dat onder ogen is gezien of door de burgemeester gedane toezeggingen en gegeven informatie, aan welk bestuursorgaan vele taken, zij het geen beslissende bevoegdheden, bij de uitvoering van de RWN zijn toegekend, tot het oordeel nopen dat sprake is van ambtelijk verzuim, als in de Handleiding bedoeld. Dit geldt te meer, nu de daarin vermelde gevallen zijn opgenomen ten behoeve van de beeldvorming en, gelet hierop, de minister zijn betoog dat geen sprake is van ambtelijk verzuim en derhalve geen grond bestaat voor toepassing van artikel 10 van de RWN, niet zonder nadere motivering kan doen steunen op de in de Handleiding vermelde voorbeelden.

De klacht faalt."

- 3.8. In rechtsoverweging 2.2.2. van Uw uitspraak van 23 januari 2006, nummer: 200504823/2, JN 2006/2, kan eveneens steun gevonden worden voor zijn standpunt, namelijk:

MATON

ADVOCATEN

"Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 september 2005 in zaak no. 200410621/1, ter voorlichting der partijen aangehecht (niet opgenomen; red.)), mag de minister, gelet op de hiervoor vermelde passages van de Handleiding en leidend op de overige taken die blijkens de Handleiding binnen de naturalisatieprocedure aan de burgemeester zijn toebedeeld, waaronder het geven van voorlichting aan verzoekers om naturalisatie, bij de weigering van artikel 10 van de RWN toe te passen niet volstaan met de mededeling dat informatie en toezeggingen van die zijde hem niet binden. Weliswaar laten dergelijke informatie en toezeggingen de bevoegdheid van de minister om een verzoek om naturalisatie af te wijzen onverlet, maar niet zonder dat onder ogen is gezien of door de burgemeester gedane toezeggingen en gegeven informatie, aan welk bestuursorgaan vele taken, zij het geen beslissende bevoegdheden, bij de uitvoering van de RWN zijn toegekend, tot het oordeel nopen dat sprake is van ambtelijk verzuim, als in de Handleiding bedoeld. Dit geldt te meer, nu de daarin vermelde gevallen zijn opgenomen ten behoeve van de beeldvorming en, gelet hierop, de minister zijn betoog dat geen sprake is van ambtelijk verzuim en derhalve geen grond bestaat voor toepassing van artikel 10 van de RWN, niet zonder nadere motivering kan steunen op de in de Handleiding vermelde voorbeelden. De klacht faalt derhalve in zoverre. (...)"

- 3.9. Voorts had verweerder, en in beroep ook de rechtbank, onder ogen moeten zien of in dit specifieke geval van appellant afgeweken kan worden van de termijn als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap.
- 3.10. Appellant stelt in ieder geval dat hij een beroep toekomt op artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlanderschap.
- 3.11. Ten onrechte heeft de rechtbank vastgesteld dat appellant terecht een beroep op artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlanderschap is geweigerd.

VIERDE GRIEF

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.4. van zijn uitspraak het volgende overwogen:

"Met hetrekking tot eisers beroep op de hardheidsclausule van artikel 10 van de RWN heeft

MATON

ADVOCATEN

verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht geoordeeld dat dit niet kan slagen, omdat dat artikel niet de mogelijkheid biedt om in bijzondere gevallen af te wijken van artikel 8, aanhef en onder b, van de RWN. Het feit dat verweerder in het bestreden besluit ook de afwijzingsgrond van artikel 8, aanhef en onder c, van de RWN heeft opgenomen maakt dit niet anders."

aangezien dit standpunt van de rechtbank in strijd met het recht moet worden geacht.

TOELICHTING

- 4.1. Appellant heeft onder punt 12. van zijn beroepschrift van 4 december 2005 het volgende aangevoerd:

"Er is sprake van een ambtelijk verzuim en daarmee van een bijzonder geval in de zin van artikel 10 van de RWNL. Volgens de Handleiding is er sprake van een ambtelijk verzuim wanneer er door de overheid fouten zijn gemaakt of onjuiste informatie is verstrekt, waardoor het Nederlandschap niet wordt verkregen of wordt verloren. Wanneer een verzoeker niet aan de voorwaarden voor naturalisatie voldoet, dient hem ontraden te worden een verzoek in te dienen. Nu de burgemeester van [] een positieve advisering heeft gegeven mag betrokkene er in beginsel op vertrouwen dat de inlichtingen juist zijn. Nu de burgemeester ongeclausuleerde mededelingen heeft gedaan is er sprake van een ambtelijk verzuim. (Zie ook uitspraak Rechtbank Amsterdam, AWB 04/638 RWNL, 05-08-2005)"

- 4.2. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht doet de rechtbank uitspraak op grondslag van het beroepschrift.
- 4.3. Nu de rechtbank geen beslissing heeft gegeven naar aanleiding van het onder punt 12. van het beroepschrift, kan de uitspraak van de rechtbank op dat punt niet in stand blijven.
- 4.4. Ten overvloede verwijst appellant nog naar Uw uitspraak van 7 september 2005, nummer: 200410621/1, JN 2005, 16, en van 23 januari 2006, nummer: 200504823/2, JN 2006, 2, waarin Uw Raad heeft geoordeeld welke rechtsgevolgen ten aanzien van onjuiste informatie van de gemeente (kunnen) volgen.

MATON

ADVOCATEN

- 4.5. Appellant heeft derhalve nog steeds voldoende belang om op dat punt een beslissing van de rechter te verlangen.

MATON

ADVOCATEN

REDENEN WAAROM

appellant Uwe Raad eerbiedig verzoekt om:

- a. zijn hoger beroep ontvankelijk te verklaren;
- b. zijn hoger beroep gegrond te verklaren;
- c. de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 31 januari 2007, nummer: A WB 05/8808 RWNL, te vernietigen;
- d. hetzij, verweerder op te dragen een nieuwe beslissing op het bezwaarschrift van appellant met in achtneming van uw uitspraak te nemen,

hetzij de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank teneinde opnieuw door de rechtbank te worden behandeld,

hetzij zelf in de zaak te voorzien door te doen hetgeen de rechtbank had behoren te doen;

- e. verveerder in de door appellant gemaakte kosten van deze hoger beroepsprocedure te veroordelen, waaronder begrepen de eigen bijdrage van appellant in de kosten van de hem toegekende rechtsbijstand, en
- f. de door Uw raad aangewezen rechtspersoon te veroordelen tot vergoeding van het door appellant betaalde griffierecht.

1/6
Gemachtigde,

Mr. G.J.B.C. Maton